

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 164/2021-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Jany Laššákovej a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Ľudovítom Surmom, advokátom, Pavlice 183, proti postupu Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Er 430/2011 pri rozhodovaní o jeho námietkach proti upovedomeniu o začatí exekúcie takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 3. marca 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom (nečinnosťou) všeobecného súdu označeným v konaní pri rozhodovaní o jeho námietkach proti upovedomeniu o začatí exekúcie.
2. Z ústavnej sťažnosti a pripojeného uznesenia vyplýva nasledovný stav veci:
3. Sťažovateľ bol v právnom postavení povinného vo veci exekúcie oprávneného: Československá obchodná banka, a. s., vedenej u súdneho exekútora JUDr. Rastislava Horského na vymoženie 2 158,96 eur s prísl. a trov exekúcie.
4. Okresný súd uznesením zo 4. decembra 2020 rozhodol, že pripúšťa, aby do konania na strane oprávneného na miesto doterajšieho oprávneného vstúpil ako oprávnený nový subjekt: EOS KSI Slovensko, s. r. o., a zamietol tiež námietky sťažovateľa proti upovedomeniu o začatí exekúcie a proti trovám exekúcie (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 5. januára 2021, pozn.).

II. Argumentácia sťažovateľa

5. Podľa sťažovateľa nekonaním všeobecného súdu viac ako 9 rokov o jeho námietkach, ktoré exekučné konanie považoval už za ukončené (zastavené), a to aj „z dôvodu medializovaných informácií o exekučných amnestiách a prijatíu zákon č. 233/2019 Z. z...“, došlo k porušeniu jeho označeného základného práva.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní tejto ústavnej sťažnosti preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania [§ 39 a § 43 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)] a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123 a § 124 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Predmetom ústavnej sťažnosti sú námietky sťažovateľa v bode 1. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh, ako aj preverení skutočností relevantných pre posúdenie veci ústavný súd zistil, že ústavná sťažnosť sťažovateľa je zjavne neopodstatnená, pretože ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 105/06, II. ÚS 66/2011).

8. Ako vyplýva z bodu 4, okresný súd uznesením zo 4. decembra 2020 právoplatne už rozhodol o jeho námietkach proti upovedomeniu o začatí exekúcie.

9. Sťažovateľ sa obrátil na ústavný súd až 3. marca 2021, teda v čase, keď o jeho námietkach už bolo právoplatne rozhodnuté (podal ich na pošte 20. septembra 2011, pričom upovedomenie o začatí exekúcie mu bolo doručené 5. septembra 2011, pozn.). Námietky boli 4. decembra 2020 zamietnuté z právneho dôvodu nestihnúť zákonnej lehoty na ich podanie.

10. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je požiadavka smerovania sťažnosti proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza z princípu, podľa ktorého sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní základných práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

11. Účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú [§ 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde] bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02).

12. Ústavný súd preto rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. marca 2021

Peter Molnár
predseda senátu